

Společenská rubrika: Vzpomínky, přání, poděkování

Uzávěrka do společenské kroniky ve Zpravodaji města Chropyně je vždy **15. den v měsíci do 12:00**. Do této doby musí být inzerce zadána a zaplacená. Zákazníci mohou platit v hotovosti na pokladně nebo prostřednictvím poštovní složenky typu „C“ na naši adresu, pokud nejsou místní. Platba převodem na účet není možná.

V případě placení složenkou je nutné počítat s tím, že posláni peněz může trvat až 4 dny. Proto je nutné inzerci zadávat s dostatečným předstihem. Inzeráty do společenské kroniky lze zadávat i na delší dobu dopředu (např. i s půlročním předstihem). Cena inzerátu s fotkou je **od 50 Kč**, záleží na velikosti rámečku, tedy na počtu zveřejněných osob, množství textu a grafickém uspořádání v rámečku.

Tuto inzerci lze zadat:

1. osobně,
2. prostřednictvím dopisu,
3. e-mailem.

Zákazník nesmí zapomenout napsat své jméno, adresu, popř. telefon a přiložit (pokud má) foto. Při osobním zadání bude fotografie ihned oskenována a zákazníkovi vrácena. Při podání prostřednictvím dopisu bude fotografie vrácena, jestliže bude v dopise přiložena ofrankovaná nadepsaná obálka. Při zaslání e-mailem je třeba fotografii naskenovat na rozlišení 600 DPI.

Příjem inzerce:

Bc. Dana Jedličková tel.: 573 500 746,
e-mail: jedlickova@muchropyne.cz, zpravodaj@muchropyne.cz

Pokud potřebujete pro Vaše oznámení ve společenské kronice nějakou inspiraci, můžete si vybrat z následujících veršů a textů:

1. Verše ke vzpomínkám

- 1.1. ... jsou chvíle v životě, jež nejsou k unesení ...
- 1.2. ... a když mě budeš potřebovat, prostě si jen v srdci zašeptej mé jméno. Budu tam.
- 1.3. A lesy stále šumí, které jsi měl tolik rád. Tvůj hlas se ztratil, úsměv vítr vzal ... Stromy rostou a kytky stále voní, jen ten, kdo zažil, porozumí.
- 1.4. Bolest zná jen málo slov a smutek nejtěžší je jako kámen němý...
- 1.5. Byl jsi plný života, Tvá mysl plná sněhů a nikdo z nás se nenadál, jak rychle se vše změní. Utichly kroky i Tvůj hlas, ale Tvůj obraz, zůstává v nás.
- 1.6. Co osud vzal, to nevrací, i když nám srdce krvácí. Ta rána stále bolí, zapomenout nám nedovolí.
- 1.7. Čas plyne, vzpomínky zůstávají.
- 1.8. Čas rychle ubíhá, ale bolest v našich srdcích je stále stejně hluboká ...
- 1.9. Čas ubíhá a velká bolest zůstává.
- 1.10. V neznámý svět šla jsi spát. Zaplakal každý, kdo měl Tě rád.
- 1.11. Děkujeme za cestu, kterou jsi s námi šel, za ruce, které nám tolik pomáhaly. Děkujeme za to, že jsi byl, za každý den, který jsi s námi žil.
- 1.12. Dny, týdny, měsíce i léta plynou, ale nikdy nezacelí tu ránu bolestivou.
- 1.13. Dopracovaly pilné ruce, utichlo navždy předobré srdce. Očima drahýma se již nepodíváš, teď klidným spánkem odpočíváš.
- 1.14. Hledejte mě v lidech, které jsem znal a miloval. Pokud nedokážete žít beze mě, pak mě nechte žít ve Vašich očích, myslích a činech laskavosti. Milujte mě tím, že se Vaše srdce budou dotýkat. Láska neumírá, to jen lidé. A tak, když ze mě zbývá už jen láska ...rozdejte mě ...
- 1.15. Hvězdy Ti nesvítil, slunce nehřeje, už se k nám nevrátíš, už není naděje. Prázdný je domov, smutno je v něm, cestička k hřbitovu zůstala jen.
- 1.16. Jak tiše žila (žil), tak tiše odešla (odešel). Skromná(ný) ve svém životě, tichá(chý) ve svých bolestech.
- 1.17. Jak smutno je bez Tebe, jak dlouhý je nám čas, jak rádi bychom Tě spatřili a slyšeli Tvůj hlas. Loučit ses nestihl, tolik jsi chtěl žít, nás milovat a mnoho toho ještě říct. Pro Tebe přestaly hvězdy svítit, slunce hřát, ale ten kdo Tě nejvíc miloval, nepřestane nikdy na Tebe vzpomínat.

- 1.18. Jednou vždy přijde pravdy hodina a všichni složíme ruce do klína. Někdo se té chvíle děsí. Jiný už čeká a vzpomíná. Někdo se brání. Zuby zatíná. Marňe. Spravedlivá je pro všechny pravdy hodina. Přijde, kdy si zamane a neklade otázku, co po kom zůstane. Nedělí na slavné, mocné a neznámé.
- 1.19. Jen svíci hořící, jen krásnou kyticí na hrob položíme. Tiše se zastavíme, tichounce pomodlíme, na Tebe zavzpomínáme.
- 1.20. Jen ten, komu smrt neúprosně vzala to nejdražší, ví, co je bolest.
- 1.21. Již není mezi námi, již není slyšet známý hlas, nám zůstalo jen vzpomínání na toho, kdo rád žil a měl nás tolik rád...
- 1.22. Kdo byl milován, není zapomenut.
- 1.23. Kdo měl rád, nezapomíná.
- 1.24. Kdo v srdcích žije, neumírá ...
- 1.25. Kdo v životě ztratil to nejdražší, ví kolik bolesti a smutku v srdci zůstává. Samota teď jde cestou bolu, jež vodí za Tebou k Tvému hrobu.
- 1.26. Když dozní píseň života a Tvůj hlas se ztratil v dál, nám osud smutné vzpomínky na Tebe zanechal.
- 1.27. Když z domova jste odcházeli, veselí jste byli, že Vás čeká na cestě smrt, jste netušili. Bez Vás se milí těžko životem kráčí, při vzpomínce na Vás, slzy tvář smáčí.
- 1.28. Klesla ruka, která tak ráda pracovala, zmlkla ústa, která slovem jen hladívala a oči, které se tak jasně dívaly, se navždy zavřely.
- 1.29. Lesy šumí smutnou píseň ...
- 1.30. Loučení žádné, nezbyl Ti čas, jen velkou bolest zanechal jsi v nás. Vzpomínky na Tebe v srdcích si zachovávají, kdo rád Ti měli, tak jako my, stále vzpomínají.
- 1.31. Možná byl čas již odejít, snad to tak bylo v osudu psáno. Zbyly jen sny, jež mohly se ještě snít. V půjčovně času však již měli vyprodáno.
- 1.32. Navždy se zavřela kniha Tvého života, zůstaly jenom krásné vzpomínky a prázdnota ...
- 1.33. Není smrti tam, kde byl život vyplněn prací, láskou a obětavostí.
- 1.34. Nic víc, než kytičku květů na hrob ti můžeme dát, tiše plakat a stále vzpomínat ...
- 1.35. Nikdy nezapomeneme na toho, koho máme rádi. Nikdy nezapomeneme na toho, který nám moc schází.
- 1.36. Nikoliv ten člověk žil více, co se dožil vysokého věku, ale ten, který svůj život skutečně procítil.
- 1.37. Odešel jsi náhle, nikdo to nečekal. Krutý osud nám Tě vzdal, smutný domov a cestu na hřbitov zanechal.
- 1.38. Odešel(šla) jak hvězda padá, jen vzpomínka zůstává stálá...
- 1.39. Odešel(šla), jak si osud přál, ale v našich srdcích žije dál.
- 1.40. Odešel/la jsi ráno, když slunce vycházelo, aniž bys nám sbohem dal/la, vzpomínky bolavé a slzy jsi nám zanechal/la.
- 1.41. Osud Ti z tváří růže vzal a z očí jiskry zář. Však v srdcích nám Tě zanechal, dál s námi zůstáváš.
- 1.42. Po okně stéká kapka deště, hledám Tě pod ní, nejsi tam, říkám si Tvoje jméno, hledám Tě pod ním, nejsi tam...
- 1.43. Prázdný je domov, smutno je v něm, cestička k hřbitovu zůstala jen.
- 1.44. Proč osud nepřál Ti déle žít a své blízké potěšit.
- 1.45. Ráno, když slunce zemi navštívilo, Tvoje srdce se navždy zastavilo. To, že čas rány hojí, je jen pouhé zdání, stále je v srdci bolest a vzpomínání.
- 1.46. Rok za rokem ubíhá, čas prý rány hojí, vzpomínky na Tebe však stále stejně bolí.
- 1.47. Scházíš nám, ale v srdcích a vzpomínkách zůstáváš.
- 1.48. Smrt bývá někdy tak krutá, že není možné dát životu ještě jednu šanci.
- 1.49. Stín smrti pokryl Tvoje čelo a zahnal velkou touhu žít. A srdce předobré, i když chtělo, utichlo a přestalo bít.
- 1.50. Tak jak z Tvých očí zářila láska a dobrota, tak nám budeš chybět do konce života.
- 1.51. To, že čas rány hojí, je jen pouhé zdání, stále je v srdci bolest a tiché vzpomínání.

- 1.52. Tolik jsi život miloval a chtěl jsi s námi být, osud byl ale krutý a nenechal Tě žít.
- 1.53. Tvé srdce dávno utichlo, tělo Tvé je zemí přikryto, ve vzpomínkách jsi stále mezi námi, takového jakého (takovou jakou) jsme Tě znali.
- 1.54. Tvůj hlas se ztratil, úsměv vítr vzal, nám jen vzpomínky zanechal.
- 1.55. Utichlo srdce, zůstal jen žal, kdo Tě měl rád, vzpomíná dál.
- 1.56. V životě jsou chvíle, se kterými se člověk nikdy nesmíří.
- 1.57. Večer, když slunce zemi opustilo, Tvoje srdce se navždy zastavilo. Odešel jsi tichou tmou, tiše, s bolestí svou. Zavřel jsi oči, chtělo se Ti spát, aniž jsi tušil, co to má znamenat. Nebylo Ti dopřáno s námi být, nebylo léku, abys mohl žít.
- 1.58. Větší bolesti na světě není, než žal z náhlého rozloučení.
- 1.59. Vydal ses na cestu, kde chodí každý sám, jen dveře vzpomínek nechal jsi dokořán. Jen kytičku na hrob Ti můžeme dát, chvíličku postát a tiše vzpomínat.
- 1.60. Z očí Ti září tolik lidskosti a dobroty. Ten výraz z očí a tváře nám dával pocit jistoty.
- 1.61. Z plného slunce přišel tmavý stín, zlou zprávou všechny vyděsil a my tu stáli v němém ustrnutí, beze sil ...
- 1.62. Za noci tmavé, když ztichl den, odešel jsi spát svůj věčný sen.
- 1.63. Zapomenout se nedá, stín na duši sedá a je těžké se s tím naučit žít.
- 1.64. Zlaté slunko za horu zašlo, soumrak padá do polí. Tvé srdce věčný klid si našlo a nic už Tě nebolí.
- 1.65. Žádný čas není tak dlouhý, aby nám dal zapomenout ...
- 1.66. Žije dál v srdcích těch, kteří ji (ho) měli rádi.
- 1.67. Život jde dál, jak tiché řeky proud ...
- 1.68. Život je dar, smrt je však zákon.
- 1.69. Život je smutný i veselý, to všichni víme. Jaký čas každému vyměří – neovlivníme ...
- 1.70. Živote můj – měl jsem Tě rád, rád jsem si užíval, rád jsem se smál, nechtěl jsem všechno, jen jsem chtěl žít! A zažívat to, co každý. Vždyť víš – život.
- 1.71. Tvůj život byla starost a práce, pro vše dobré měl jsi cit. Dobré srdce ztichlo, a přece nezemřelo, v paměti bude stále žít.
- 1.72. Až mě andělé zavolají k sobě... Měl jsem rád život bláznivej, neměl jsem srdce z kamene.
- 1.73. Žádná smrt nemůže býti zlá, které předchází život dobrý...
- 1.74. Přestalo tlouci srdce tvé znavené, nebylo z ocele, nebylo z kamene. Bolestí znaveno přestalo bít, nebylo léku, jímž mohlo žít.
- 1.75. Nelkejte, že jsem odešel, ten klid a mír mi přejte, jen věčné světlo vzpomínky mi v srdci zachovejte.
- 1.76. Já půjdu tam, kam všechna pokolení odešla a lesy budou dále snít a vody dřímat, v lesku bílých hvězd.
- 1.77. Loučím se s Vámi, přátelé milí, ruky stisk dnes už Vám nemohu dát. Srdce mi dotlouklo, odešly síly, měl jsem Vás všechny, měl jsem Vás rád.
- 1.78. Kdo poznal Tě, ten měl Tě rád. Uměl jsi pomoci, potěšit i rozesmát. Takoví lidé by neměli umírat.
- 1.79. Pracoval vždy do únavy, klidu sobě nedopřál, za vše dobré co vykonal, tichý spánek buď mu přán.
- 1.80. Nezemřel jsem, neboť vím, že budu stále žít v srdcích těch, kteří mě milovali.
- 1.81. Klesla ruka, která tak ráda pracovala, zmlkla ústa, která slovy jen hladívala, oči, které se tak jasně dívaly, se navždy zavřely.
- 1.82. Jediné srdce na světě jsme měli, jež dovedlo nás milovat. Kdybychom láskou budít je chtěli, neozve se nám vícekrát, utichlo, zmlklo, šlo už spát...
- 1.83. Proč Tvé srdce věrné, které lásky moře krylo, proč náhle ztichlo, proč se zastavilo.
- 1.84. Cesta Tvého života, plná práce a odříkání, skončila. V úžasu bolestném, ve smutku slz, jenž naše duše jal, poslední sbohem přijmi od těch, které jsi miloval a jimiž budeš milován.
- 1.85. Můj Pane, dar zde Tobě vracím, buď vůle Tvá...
- 1.86. Zvadel něžný bílý květ, dříve nežli poznal svět.

- 1.87. V náručí Boží, odkud jsme vyšli, večer se všichni sejdem zas, kdo by se děsil, kdo by se třás! Z Oteckých paží, z Otcova domu, byli jsme na mžik posláni na svět, kdo by se obával vrátit se zpět.
- 1.88. Od života pro sebe jsi nic nežádala, vše jen pro své děti, rodinu, své zlaté srdce jsi nám dala, kéž Bůh odmění Tvou velkou lásky zásluhu.
- 1.89. Mít tak osud jako má strom, zapustit kořen, vyrůst a zrát. Po smrti ještě suchými větvemi oživit oheň, svítit a hřát.
- 1.90. Smrt přešla kolem, život jde dál, rozprostřel závoj protkaný bolem, v něm ukryt je žal.
- 1.91. Vůle osudu byla silnější než naše nejvroucnější přání.
- 1.92. Smrti se nebojím, smrt není zlá, smrt je jen kus života těžkého, co strašné je, co zlé je, to umírání...
- 1.93. Až umřu, nic na tomto světě se nestane a nezmění, jen srdcí několik se zachvěje v rose, jak k ránu květiny.
- 1.94. Nezměrný smutek duši matky, otce drásá, a srdce jitří nezhojený bol, že v nejkrásnějších letech, kdy vše jásá, byl zlomen květu stvol.
- 1.95. Kdo žil v srdcích těch, jež opustil, ten nezemřel.
- 1.96. Jen ještě pohled zpátky s tím trpce němým rtem, a kdož mě měli rádi, všem dík a sbohem všem.
- 1.97. Odešels, drahý, bez slůvka rozloučení, tak náhle, že těžko k uvěření.
- 1.98. Utřete slzy a opět se smějte, tak si to přejí, a v dobrém vzpomínejte.
- 1.99. Když ze dvou, kteří dlouhý čas pospolu nesli slast i strast a v lásce srostli, jeden zemře dřív - kdo mrtev je - Ten zůstal živ a druhý zhas.
- 1.100. Není smrti, zůstává stále živý, kdo spravedlivý byl a dobrotivý.
- 1.101. Cokoliv jsme na tobě milovali a čemukoliv jsme se obdivovali, trvá a potrvá v očích všech a ve věčnosti časů.
- 1.102. Není smrti tam, kde byl život vyplněn prací, láskou a obětavostí.
- 1.103. Je země mrtvých a je země těch, kdo žijí a mezi nimi láska, to je most, který všechno přetrvá a všemu dává smysl.
- 1.104. Každému z nás je souzen jen doušek z poháru věčnosti.
- 1.105. Čas nastal všemu, všemu sbohem dát.
- 1.106. Nemáme moci abychom Tě zdrželi, máme jen své slzy...
- 1.107. Vše zmizí, jen stopy Tvé práce a lásky zůstanou.
- 1.108. Nic z toho dobrého a krásného cos učinil, se neztratí. Všechno zůstane.
- 1.109. Smrt je jenom bílá boží muka na rozcestí v poli. Dlouhá cesta utmácí, nohy bolí, oči jako smutní ptáci na trávník se posadí, ruce zemi pohladí.
- 1.110. Tak krátko jsem šel s vámi. Hle, tu se cesta dělí - a ptáci nad hlavou mi píseň nedopěli...
- 1.111. Jak tiše žila, tak tiše odešla, skromná ve svém životě, velká ve své lásce a dobrotě.
- 1.112. A za vše, za vše dík. Za lásku jaká byla, za život jaký byl...
- 1.113. Byli jsme dva. Dva na vše – na lásku, na život, na boj i bolest i na hodiny štěstí. Dva na výhry i prohry, na život i smrt... dva!
- 1.114. Do smrti nejdelší Tě v dobrých lidech hledat nepřestanu.
- 1.115. Život máme jen půjčený – ne darovaný.
- 1.116. Nemůže být zapomenut, kdo kolem sebe tvořil krásu, která zůstává.
- 1.117. Děkuji za cestu, kterou jsi šel se mnou. Děkuji za ruku, která mi tak pomáhala. Děkuji za to, že jsi byl!
- 1.118. Tolik jsi miloval život a s námi chtěl jsi být, ale osud byl tak krutý a nenechal Tě žít.
- 1.119. Očím ses ztratila – ale v srdcích zůstaneš navždy.

2. Vzpomínka na tatínka:

- 2.1. S bolestí hledíme za rakví Tvou a děkujeme Ti za vše, co dobrého jsi pro nás učinil, drahý tatínku.

- 2.2. Hřbitov je smutná zahrada, kde tiše pějí ptáci, své drahé zde člověk ukládá, vzpomínat se sem vrací. Kytičku přineseme, svíčku Ti rožneme, na Tebe drahý tatínku, nikdy nezapomeneme.
- 2.3. Jak těžké je hledat slova, aby vyjádřila smutek náš. Vzpomínky vracejí se znova a bolest nezahojí ani čas. Už nikdy dětem neporadíš, vnoučata nepohládíš, odešel jsi jak vánek, když zajde do polí, jen vzpomínky a stopy Tvé práce zůstaly.
- 2.4. Je smutno bez Tebe žít, nemá kdo poradit, potěšit. Díky za to, čím jsi pro nás byl, za každý den, který jsi pro nás žil.
- 2.5. Děkujeme Ti, tatínku, za to , čím jsi pro nás v životě byl, za každý den, jenž jsi pro nás žil. Loučit ses nechťel, tolik jsi chtěl žít, pro nás pracovat a mnoho toho ještě říct. Však osud byl tak krutý a musel jsi od nás odejít.
- 2.6. Krásná léta s Tebou, tatínku, prožitá nás budou stále provázet. Před ...roky přestaly hvězdy pro Tebe svítit a slunce hřát, my však budeme stále vzpomínat.
- 2.7. Na ...ckém hřbitově tichým spánkem spíš, domů se nám, tatínku, nikdy nevrátíš. Na hrob za Tebou chodíme, modlitbou, vzpomínkou na Tebe myslíme.
- 2.8. Nad ....ckým kostelem tichý vánek věje, Tobě k Tvému spánku věčnou píseň pěje. Tatínku náš drahý, tiše v hrobě spíš, zpátky se už nikdy nevrátíš.
- 2.9. Nic z toho dobrého a krásného, co jsi pro nás tatínku učinil, se neztratilo. Vše zůstává v našich srdcích a vzpomínkách.
- 2.10. Teskno nám tatínku nevýslovně teskno, když ztratili jsme Tebe, ztratili jsme všechno.
- 2.11. Těžké je každé loučení, když drahý z očí schází, nejtěžší však to poslední, když zpátky nepřichází, Tu zůstanou jen vzpomínky, mnohdy i slza spadne. Láska však k Tobě, tatínku, nám nikdy neuvadne.
- 2.12. Zhasly oči našeho tatínka, nezhasne však nikdy na něho vzpomínka ...
- 2.13. Když zemře tatínek, sluníčko zajde. V srdci nám zůstane smutek a chlad. Sotva se na světě někdo najde, kdo by nás jako tatínek měl rád.
- 2.14. Život, tatínku, s Tebou byl krásný, měl jsi nás všechny rád, s láskou a vděčností budeme vzpomínat.
- 2.15. Chtěli bychom tatínku, čas vrátit jen na chvíli, pohladit Tvé ruce, přitisknout Tvou tvář ...

3. Vzpomínka na rodiče:

- 3.1. Vše pominulo, jen stopa lásky v srdcích zůstala. Čas plyne a roky ubíhají, však na Vás krásné vzpomínky nám zůstávají. Utichly kroky i Váš hlas, ale obraz zůstává v nás. Každíčká vzpomínka smutný je vzdech, navždy však zůstanete v srdcích nás všech.
- 3.2. Jak je smutná, opuštěná, pěkná dědinka. Už nás v ní nepřivítá tatínek ani maminka. My pláčeme a marně je voláme. Ti, kteří nás tak milovali, ty už tady nemáme.
- 3.3. Děkujeme za cestu, kterou jste s námi šli. Za ruce, které nám tolik pomáhaly. Děkujeme za to, že jste byli. Za každý den, který jste s námi žili.
- 3.4. Do neznáma odešli jste spát, zaplakal každý, kdo Vás měl rád ...
- 3.5. Bez Vás, maminko a tatínku, se nám těžko životem kráčí. Při vzpomínce na Vás se nám slzy do očí tlačí. Nestihli jsme Vám naposledy sbohem dát, za vše, co jste pro nás udělali, poděkovat. Bolest v srdcích zůstává, zná ji jen ten, kdo Vás miloval a s Vámi žil.
- 3.6. Dík za Vaše vychování, lásku a starosti, za pohádky v dětství a malé dětské radosti.

4. Vzpomínka na maminku:

- 4.1. Buď sbohem drahá maminko a babičko, odešlas nám v dále, však budeme Tě mít ve vzpomínkách stále.
- 4.2. Odešlas, maminko, neznámo kam, vzpomínky po Tobě zůstanou nám. Vzpomínky krásné, maminko milá, Ty že jsi vždycky pro nás jen žila.
- 4.3. Pro Vás, mé milé děti, život jsem dožila, do chvíle poslední na Vás jen myslela.
- 4.4. Smrt není zlá, ale umírání je těžké, když dcerka malá je a mamince se od ní nechce.
- 4.5. Tvé zlaté srdce, maminko, zůstane navždy s námi! Bude nám žehnat na cestu, kterou teď půjdeme sami.
- 4.6. Nejdražší na světě je srdce matky, kdo ztratil ji, chudý je, byť by měl největší statky.

- 4.7. Za Tvoji nežnou lásku, péči o nás, za všechna milá slova a starosti, zachováme v srdci, drahá maminko pocit neskonalé vděčnosti.
- 4.8. V životě se loučíme mnohokrát s maminkou jenom jednou. Kdybychom si oči vyplakali, její už se neohlédnou.
- 4.9. Nikdo nám neřekne, nikdo nám nepoví, čím byla maminka každému z nás. Nikdo ji nevrátí, nikdo ji nevzbudí, nikdy již nezazní nám její hlas.
- 4.10. Bolest v srdci neutichá, když odejde navždy nejdražší, co máte...vaše maminka.
- 4.11. Maminko naše milá, co jsi nám to způsobila? Odešla jsi velmi brzy a tak nečekaně, tolik snů a plánů, co jsi měla, už není kdy, by sis je uskutečnila.
- 4.12. Bylas tu s námi jen kratičký čas, nestačil zšedivět jediný vlas. Nemohlas zestárnout, maminko milá, bychom přáli si, abys tu byla. Každý den vzpomenu, každý den sníme, těžké žít bez Tebe, dneska už víme.
- 4.13. Je smutno bez Tebe žít, nemá kdo poradit, potěšit. Díky za to, čím jsi pro nás byla, za každý den, který jsi pro nás žila.
- 4.14. Maminky neumírají, maminky jen usínají, aby se probouzely v srdcích svých dětí.
- 4.15. Naše maminko milá, je nám smutno bez Tebe, do očí se derou slzy, při vzpomínce na Tebe.
- 4.16. Odešla na věky, zbyla jen vzpomínka, byla ta nejdražší, byla to maminka.
- 4.17. Proč osud byl tak krutý a nenechal Tě žít, proč, maminko naše drahá, jsi musela odejít. Dny, týdny i roky plynou, ale nikdy nezacelí tu ránu bolestivou.
- 4.18. Těžké je, maminko, bez Tebe žít, jak Ty neumí nikdo poradit. Chybí nám Tvůj úsměv, Tvoje pohlázení, ze Tebe, maminko, náhrada není.
- 4.19. V dědině ... (jméno vesnice) hřbitov stojí, k němu vede cestička, my chodíme po ní. Osud k nám byl krutý, maminku vzal, nám způsobil bolest a žal.
- 4.20. V neznámý svět odešla jsi spát. utichla ústa Tvá, umkl Tvůj hlas, již nikdy, maminko drahá, nevrátíš se mezi nás.
- 4.21. Když umře maminka, sluníčko zajde, v srdci nám zůstane smutek a chlad. V tom širém světě sotva se najde, kdo by jak maminka uměl mít rád.
- 4.22. Zhasly oči plné lásky naší drahé maminky, nezhasnou však nikdy na ni v srdcích naše vzpomínky.
- 4.23. Jen jedno srdce na světě jsme měli, jež dovedlo nás milovat. Kdybychom láskou vzbudit je chtěli, neozve se vícekrát. Utichlo, zmlklo, šlo už spát. Co vděkem za lásku a péči Vám maminko milá můžeme dát? Jen kytici krásných květů na hrob, tiše postát a jen vzpomínat.
- 4.24. Vzpomínka tichá na ruce zlaté, na ochotu, lásku, radost i strast. Vzpomínka tichá na srdce drahé, které tak rádo těšilo nás.

5. Vzpomínka k narozeninám:

- 5.1. Co Tobě můžeme víc dát, než kytičku na hrob a vzpomínat.
- 5.2. Dnes bychom Ti přišli přát, ruku podat a vzpomínat.
- 5.3. Ruku Ti už nepodáme, abychom Ti mohli k narozeninám přát. Jen kytičku Ti na hrob dáme a na Tebe budeme stále vzpomínat.
- 5.4. Smutná je vzpomínka na den narození, vzpomínka na toho, kdo už s námi není.

6. Vzpomínka na dítě:

- 6.1. Není bolestné zemřít, vždyť všem je to určeno je však bolestné umírat mlád, před zraky rodičů svých.
- 6.2. Proč Tvůj květ mladosti zlomil se tak záhy, proč jsi nás opustil(a), synu (dcero), tak mladý(dá).
- 6.3. Na Tebe život ještě čekal s úsměvem mládí, rozletem a touhou. Odešel(šla) jsi náhle, nevrátíš se víc. Zlý osud nám Tě vzal, bolest a žal v srdci zanechal.
- 6.4. Tajemství života příroda skrývá, z náručí rodičů vzala mi syna. Spi sladce, tiše, mladý svůj sen, na Tebe, (jméno), vždy s láskou vzpomenu.
- 6.5. Jen máma ví, jak to bolí, když své dítě už nikdy neprobudí.
- 6.6. V krásné době mládí ... let skončilo mé šťastné žití jak podřatý květ.

- 6.7. Moje ruce dávaly Tě spát, v ... letech musely Tě pochovat. Byl/a jsi mladý/á, chtělo se ti žít, Pán Tě však povolal a ty jsi musel/a odejít. Místečko v srdci zaplnil žal, ale v našich srdcích, (jméno), žiješ dál.
- 6.8. Odešel jsi synečku tak tiše, jako když hvězda padá. Zůstala jen bolest, která neuvadá. Osud nám nevrátí, co nám tiše vzal, vrací jen vzpomínky, bolest a žal.

7. Texty ke vzpomínkám:

- 7.1. Dnes jsou tomu tři roky, co nás navždy opustil můj drahý a milovaný manžel, pan ... Stále vzpomíná manželka.
- 7.2. Kytíčku květů a nejkrásnějších vzpomínek klademe dnes, v den ... výročí úmrtí, na hrob naší ... paní .... Kdo ji měl rád, vzpomíná s námi.
- 7.3. Dne ... jsme vzpomněli (vzpomeneme) ... výročí úmrtí pana .... Kdo jste ho znali, věnujte mu spolu s námi tichou vzpomínku. Za vzpomínku děkuje ....
- 7.4. Dne ... uplynou dva roky, co nás navždy opustila naše drahá .... S láskou a velkou bolestí stále vzpomínají ....
- 7.5. Dne ... tomu bude ..., co nás beze slova rozloučení náhle opustila .... Kdo jste ji znali a měli rádi, věnujte jí spolu s námi tichou vzpomínku. ....
- 7.6. S bolestí v srdcích vzpomínáme ... výročí úmrtí našeho ... pana .... Zemřel po krátké nemoci dne ... ve věku nedožitých ... let. Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte s námi. ...

8. Verš k oznámení o úmrtí:

- 8.1. Loučím se s Vámi, přátelé milí, ruky stisk dnes už Vám nemohu dát. Srdce mi dotlouklo, odešly síly, loučím se se všemi, kdo měl mě rád.
- 8.2. Kdo žil v srdcích těch, jež opustil, ten nezemřel.
- 8.3. Shodil jsem těžké, nepotřebné břímě, můj drahý Pane. Zanechal jsem svět a jako křehký člun vracím se, Pane, zpět.
- 8.4. Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas. Je čas rození i čas umírání...
- 8.5. Vyřídte pozdrav každému, kdo mě měl někdy rád, mně už se nikdy nerozední, budu teď věčný spánek spát...
- 8.6. V náručí Boží, odkud jsme vyšli, všichni se navečer sejdeme zas.
- 8.7. Já jsem vzkříšení i život, kdo věří ve mne, byť také umřel, živ bude a každý kdo žije a věří ve mne, neumře navěky.
- 8.8. Nikdo mne nemusí slzami ctít a pohřbívat s pláčem. Když o mně hovoříte a myslíte na mne, žiji přece dál...
- 8.9. ...žít je tak složité a umřít tak prosté...
- 8.10. A přišla dlouhá noc a po ní žádné ráno...
- 8.11. Dotlouklo navždy to dobré srdce, klesly studené ty upracované ruce, anděl smrti políbil tu milou, ustaranou tvář.

9. Texty k poděkování za poslední rozloučení:

- 9.1. Děkujeme touto cestou všem, kteří doprovodili pana ... na jeho poslední cestě a svou účastí se snažili zmírnit naši bolest. Rovněž děkujeme za květinové dary. Pozůstalí.
- 9.2. Dne ... jsme doprovodili na poslední cestě našeho drahého, pana .... Všem přátelům a známým patří náš dík za účast na pohřbu, květinové dary a slova útěchy. Manželka a děti s rodinami.
- 9.3. Děkujeme všem přátelům a známým za projevy soustrastí, květinové dary a doprovod na poslední cestě naší milované, paní ..., zvláště děkujeme bývalým spolupracovníkům, kteří se snažili svojí účastí zmírnit naši bolest. Rodina ....

10. Texty k oznámení o úmrtí:

- 10.1. Oznamujeme všem přátelům a známým, že nás dne ... navždy opustila ve věku ... let paní .... Rodina ....

- 10.2. V tichém zármutku oznamujeme všem přátelům a známým, že nás náhle dne ... opustil pan ... ve věku ... let. Kdo jste ho znali a měli rádi, věnujte mu tichou vzpomínku. Manželka a děti s rodinami.
- 10.3. S bolestí v srdci oznamujeme všem příbuzným, přátelům a známým, že nás navždy opustil náš drahý manžel, tatínek, dědeček, bratr, švagr a strýc, pan .... Zemřel po těžké nemoci dne ... ve věku nedožitých ... let. Za tichou vzpomínku děkují syn a dcera s rodinou.

11. Výročí svatby:

- 11.1. Hodně štěstí, žádné vrásky, další roky plné lásky. A s úsměvem na tváři, ať se Vám vše vydaří.
- 11.2. Život je plný krás, pro toho, kdo je hledat umí. Život je plný štěstí, pro dva, kteří si porozumí.
- 11.3. Naši dneska svatbu mají, 50 let na ni vzpomínají. My jsme jim teď přišli přát, za lásku a vychování jim poděkovat.
- 11.4. ... let ruku v ruce jdete spolu životem, rozdáváte dobré srdce, lásku vnoučatům i dětem. Ať Vám na té cestě, naši milí slouží zdravíčko a vždy svítí usměvavé sluníčko.
- 11.5. Nás osud nikdy nerozdělí, jsme na věčnost spojení. Já mám lásku Tvou a Ty máš lásku moji a nic se na tom nezmění

1. rok = BAVLNĚNÁ	10. rok = CÍNOVÁ	35. rok = KORÁLOVÁ
2. rok = PAPIROVÁ	11. rok = OCELOVÁ	40. rok = RUBÍNOVÁ
3. rok = KOŽENÁ	12. rok = HEDVÁBNÁ	45. rok = SAFÍROVÁ
4. rok = KVĚTINOVÁ	13. rok = KRAJKOVÁ	50. rok = ZLATÁ
5. rok = DŘEVĚNÁ	14. rok = SLONOVINOVÁ	55. rok = SMARAGDOVÁ
6. rok = ŽELEZNÁ	15. rok = KŘIŠŤÁLOVÁ	60. rok = DIAMANTOVÁ
7. rok = VLNĚNÁ	20. rok = PORCELÁNOVÁ	65. rok = KAMENNÁ
8. rok = BRONZOVÁ	25. rok = STRÍBRNÁ	70. rok = PLATINOVÁ
9. rok = MĚDĚNÁ	30. rok = PERLOVÁ	

12. Blahopřání k narozeninám:

- 12.1. Ať radost ve Tvém životě převáží chvíle teskné, ať slza se na Tvé tváři nikdy nezaleskne.
- 12.2. Ať růže na cestu sypou se Ti, ať každé přání splní se Ti. Ať oči Tvé štěstím září, ať kvete úsměv na Tvé tváři.
- 12.3. Čas, ten plyne jako voda, nezůstane chvíli stát, ani se nám věřit nechce, že budeš mít ...sát.
- 12.4. Jsou lidé, kteří pro nás znamenají celý svět...
- 12.5. K narozeninám Ti přejeme, jak to zvykem bývá, aby se Ti splnilo, co Tvé srdce skrývá.
- 12.6. Krásných květů plnou náruč k narozeninám Ti chceme dát, hodně zdraví, štěstí, lásky k tomu přát.
- 12.7. Milá maminko (milý tatínku), přestože je to už ...let, co jsi spatřil/la tento svět, zdraví stále máš a ráda si užíváš. Ať další rok, co rok ve svých nožkách máš svižný krok, své stáří si každý den užíváš a na rodinu i přátele se stále usmíváš.
- 12.8. Milá maminko, babičko a prababičko, všechno na světě Ti můžeme dát, ale zdraví a štěstí Ti můžeme jenom přát. Máme Tě rádi, Ty to víš a na Tvé zdraví pozvedáme číš.
- 12.9. Milá maminko, krásných květů plnou náruč k narozeninám Ti chceme dát, moře lásky, moře zdraví, moře štěstí a Božího požehnání k tomu přát.
- 12.10. Odpustíš nám doufám tohle naše přání, jen chceme, aby svět věděl, že Tě máme rádi. Přejeme Ti štěstí a samozřejmě zdraví, ať Tě to s námi na světě, co nejdéle baví.
- 12.11. Posíláme v blahopřání spoustu malých kytiček, každá z nich ať přinese Ti, jedno z našich přáníček. Mají v sobě štěstí, zdraví, radost, klid a hodně lásky. Ať máš vždycky mladé srdce, hodně přátel, žádné vrásky.

- 12.12. Postřehnout lze jenom stěží, jak ta léta rychle běží. Mnohý by si myslel jistě, že máš chybu v rodném listě. Nechce se nám věřit zkrátka, že už Tě má ...sátka. A když už to nelze schovat, musíme to respektovat.
- 12.13. Věk není to, v čem se pozná stáří, když Tvé oči mládím září a když srdce se umí pousmát, tak ten věk není znát.
- 12.14. Život Ti píše zas o rok víc, slovíčkem psaným chci tedy říct: žij podle svého, měj pevné zdraví, narozeniny oslav tak, jak se slaví. Popíjej vínko, písničku zpívej, s veselou náladou na svět se dívej!
- 12.15. Naše milá babičko, přejeme Ti hlavně zdravíčko. ....sát je sice pěkný věk, ale naše přání je, abys tu s námi byla alespoň do sta let!
- 12.16. Za lásku a pomoc, kterou nám dává ze všech sil, přejeme mu ze srdce, aby ve zdraví tu s námi do sta let žil.

13. Texty k blahopřání:

- 13.1. Dne ... se dožil ... let pan .... Hodně zdraví do dalších let mu přejí spolupracovníci.
- 13.2. Dne ... slaví své ... narozeniny pan .... Hodně zdraví a spokojenosti mu přejí manželka, dcera s manželem a vnučka.
- 13.3. Dne ... oslaví své ... narozeniny paní .... Hodně zdraví, spokojenosti a Božího požehnání jí přejí manžel a dcera s rodinou.
- 13.4. Našemu milému tatínkovi a dědečkovi ... přejeme k jeho ... narozeninám hodně zdraví a spokojenosti. Dcery s rodinami.
- 13.5. Dne ... oslaví své ... narozeniny paní .... Hodně zdraví, spokojenosti a božího požehnání jí přejí manžel, dcera ... s manželem, vnučka ....
- 13.6. Mnoho pevného zdraví, dobré nálady a spokojenosti k ... narozeninám naší mamince, babičce a prababičce, paní ... přejí dcery a synové s rodinami.
- 13.7. Dnes se dožívá vzácných ... let paní .... Za všechnu péči a starostlivost děkují a do dalších let hodně pevného zdraví přejí synové a dcery s rodinami.
- 13.8. Dne ... oslaví své .... narozeniny naše maminka, babička, teta a švagrová, paní.... Za lásku a vychování jí děkují a do dalších let mnoho zdraví z celého srdce přejí synové s rodinami.